

Προδικαστικά ερωτήματα

Αφορά η παρούσα υπόθεση κανόνα, ο οποίος πρέπει να κοινοποιηθεί κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 1, σημεία 2, 5 και 11, της οδηγίας 98/34/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 98/34/ΕΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών, λαμβανομένων υπόψη των εξής:

- α) ότι με τον κανόνα αυτόν τροποποιείται ο νόμος περί ορισμένων παιγνίων, λαχείων και στοιχημάτων (lov om visse spil, lotterier og væddemål) με την προσθήκη διάταξης, σύμφωνα με την οποία τιμωρείται, μεταξύ άλλων, όποιος με δόλο ή από βαριά αμέλεια «διοργανώνει παίγνια, λαχεία ή στοιχήματα στη Δανία χωρίς άδεια κατά το άρθρο 1» και όποιος με δόλο ή από βαριά αμέλεια «διαφημίζει παίγνια, λαχεία ή στοιχήματα τα οποία δεν καλύπτονται από άδεια κατά το άρθρο 1», και
- β) ότι στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου τροποποίησης προσδιορίζεται ως σκοπός των ανωτέρω ποινικών διατάξεων, αφενός, η αποσαφήνιση ή η θέσπιση απαγορεύσεως για την απ' ευθείας προσφορά στη δανική αγορά online παιγνίων από εταιρίες παιγνίων εκτός Δανίας και, αφετέρου, η απαγόρευση ιδίως της διαφημίσεως παιγνίων που προσφέρονται online από εταιρίες παιγνίων εκτός Δανίας, δεδομένου ότι, όπως αναφέρεται στην ίδια αιτιολογική έκθεση, δεν αμφισβητείται ότι κατά τις ισχύουσες προ της τροποποίησης ρυθμίσεις οι σχετικές με τα παίγνια δραστηριότητες είναι παράνομες, εάν μια εταιρία παιγνίων εκτός Δανίας χρησιμοποιεί μεθόδους πωλήσεων που συνίστανται στην προσφορά των παιγνίων με φυσική παρουσία της στο έδαφος της Δανίας, ενώ είναι μάλλον αμφίβολο αν εμπίπτουν στις ρυθμίσεις αυτές τα παίγνια που διοργανώνονται στην αλλοδαπή και απευθύνονται σε χρήστες στη Δανία χωρίς φυσική παρουσία της εταιρίας στη Δανία και, ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί αν καλύπτονται αυτές οι μορφές παιγνίων. Περαιτέρω από την αιτιολογική έκθεση προκύπτει ότι προτείνεται η απαγόρευση της διαφημίσεως παιγνίων, λαχείων και στοιχημάτων που δεν καλύπτονται από νόμιμη άδεια και ότι η τροποποίηση έχει παρόμοιο περιεχόμενο με την ισχύουσα απαγόρευση του άρθρου 12, παράγραφος 3, του νόμου περί στοιχημάτων ιπποδρομιών (hestevæddeløbsloven) και διευκρινίζει το άρθρο 10, παράγραφος 4, του [νυν καταργημένου] νόμου περί στοιχημάτων και λαχείων (Tips- og lottoloven). Από την αιτιολογική έκθεση προκύπτει επίσης ότι σκοπός της απαγορεύσεως είναι να προστατεύσει τους παρόχους παιγνίων που έχουν άδεια από τις δανικές αρχές από τον ανταγωνισμό εταιριών οι οποίες δεν έχουν τέτοια άδεια και κατά συνέπεια δεν μπορούν να προσφέρουν ή να πρακτορεύουν νομίμως παίγνια στη Δανία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 204, σ. 37.

Αναίρεση που άσκησαν στις 10 Μαΐου 2016 οι Kühne + Nagel International AG κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-254/12, Kühne + Nagel International AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (εκπρόσωποι: U. Denzel, C. von Köckritz και C. Klöppner, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναρρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 29ης Φεβρουαρίου 2016, στην υπόθεση T-254/12,

2. να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, τα άρθρα 1, παράγραφοι 1 και 2, 2 και 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 28ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση COMP/39462 – υπηρεσίες μεταφοράς εμπορευμάτων, C(2012) 1959 τελικό, κατά το μέρος που αφορά τις αναιρεσίες,
3. να ακυρώσει ή να μειώσει σε μεγάλο βαθμό τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις αναιρεσίες δυνάμει της προαναφερθείσας αποφάσεως,
4. να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσίες προβάλλουν πέντε λόγους αναιρέσεως:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον στηρίχθηκε στην προκείμενη ότι οι ενέργειες των NES και AMS ήταν αντίθετες προς το άρθρο 101 ΣΛΕΕ. Όμως, το άρθρο 101 ΣΛΕΕ δεν τυγχάνει εφαρμογής επί των εν λόγω ενεργειών, διότι αυτές δεν ήταν ικανές να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

Δεύτερον, ο καθορισμός των προστίμων που επιβλήθηκαν στις αναιρεσίες βαρύνεται με πλάνη περί το δίκαιο. Ειδικότερα, διαπιστώθηκαν ενέργειες αντίθετες προς την απαγόρευση συμπράξεων, οι οποίες αφορούσαν μεμονωμένες τιμές [«fees» (αμοιβές) ή «surcharges» (πρόσθετα έξοδα)]. Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να υπολογίσει το προς επιβολή πρόστιμο μόνο βάσει των εσόδων από πράξεις που διενεργήθηκαν με εφαρμογή αυτών των τιμών. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η Επιτροπή, συνεκτιμώντας, κατά τον καθορισμό του προστίμου, επιπλέον έσοδα από άλλες πράξεις (και ειδικότερα τους ναύλους), παρέβη το σημείο 13 των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων. Το Γενικό Δικαστήριο, στο μέτρο κατά το οποίο χρησιμοποίησε σιωπηρώς την ίδια μέθοδο και κατά την άσκηση του ελέγχου πλήρους δικαιοδοσίας, προέβη επίσης σε πεπλανημένη εκτίμηση στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Η K+N, σε αντίθεση με τις άλλες εταιρίες μεταφορών, δεν λειτουργεί με βάση το ενοποιημένο μοντέλο, αλλά, από οικονομικής απόψεως, άνω του 90 % των συναλλαγών της πραγματοποιείται με την κλασική ιδιότητα του ενδιαμέσου. Λόγω των ιδιαίτερα σημαντικών διαφορών ως προς το εφαρμοζόμενο επιχειρηματικό μοντέλο, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να προβεί σε διαφοροποίηση και να μην επιφυλάξει την ίδια μεταχείριση σε ανόμοιες καταστάσεις. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να ακυρώσει τον υπολογισμό του προστίμου από την Επιτροπή και να επιβάλει στις αναιρεσίες πρόστιμο λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις πράξεις που διενεργήθηκαν με εφαρμογή των σχετικών «fees» ή «surcharges».

Τέταρτον, το πρόστιμο που επέβαλε το Γενικό Δικαστήριο είναι εντελώς δυσανάλογο. Το πρόστιμο που επιβεβαίωσε το Γενικό Δικαστήριο είναι προδήλως υπερβολικό και δεν δικαιολογείται ούτε για αποτρεπτικούς λόγους.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τους κανόνες περί εξαιρέσεως των αεροπορικών μεταφορών και κακώς εξέλαβε ως δεδομένο ότι το άρθρο 101 ΣΛΕΕ εφαρμόζοταν επί των NES και AMS.